

UCHWAŁA NR XV/98/20
RADY MIEJSKIEJ W DĄBROWIE BIAŁOSTOCKIEJ

z dnia 19 lutego 2020 r.

**w sprawie udzielenia odpowiedzi na skargę wniesioną do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego
w Białymstoku na uchwałę nr XVIII/111/16 Rady Miejskiej w Dąbrowie Białostockiej z dnia 28 czerwca
2016 r. w sprawie uchwalenia regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Dąbrowa
Białostocka**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2019 r. poz. 506, poz. 1309, poz. 1571, poz. 1696, poz. 1815) w związku z art. 54 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 2325), uchwala się co następuje:

§ 1. Przekazuje się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku skargę Prokuratora Rejonowego w Sokółce z dnia 17 stycznia 2020 r. na uchwałę nr XVIII/111/16 Rady Miejskiej w Dąbrowie Białostockiej z dnia 28 czerwca 2016 r. w sprawie uchwalenia regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Dąbrowa Białostocka.

§ 2. Treść odpowiedzi na skargę stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Upoważnia się Burmistrza Dąbrowy Białostockiej do reprezentowania Rady Miejskiej w Dąbrowie Białostockiej przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Białymstoku lub do ustanowienia pełnomocnika procesowego, który będzie reprezentował Burmistrza Dąbrowy Białostockiej w przedmiotowej sprawie.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady

mgr Adam Wojteczko

Załącznik do uchwały Nr XV/98/20
Rady Miejskiej w Dąbrowie Białostockiej
z dnia 19 lutego 2020 r.

Odpowiedź na skargę

Dąbrowa Białostocka, 19.02.2020 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Białymstoku
15-005 Białystok
ul. Sienkiewicza 84

Skarżący: **Prokurator Rejonowy w Sokółce**

16-100 Sokółka
ul. J. Piłsudskiego 8

Organ: **Rada Miejska w Dąbrowie Białostockiej**

16-200 Dąbrowa Białostocka
ul. Solidarności 1

Odpowiedź na skargę
wniesioną przez Prokuratora Rejonowego w Sokółce pismem z dnia 17 stycznia 2020 r. (doręczoną w dniu 20 stycznia 2020 r.) na uchwałę nr XVIII/111/16 Rady Miejskiej w Dąbrowie Białostockiej z dnia 28 czerwca 2016 r. w sprawie uchwalenia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Dąbrowa Białostocka

Na podstawie art. 54 ust. 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 2325) Przewodniczący Rady Miejskiej w Dąbrowie Białostockiej przekazuje skargę Prokuratora Rejonowego w Sokółce na uchwałę Rady Miejskiej w Dąbrowie Białostockiej z dnia 28 czerwca 2016 r. w sprawie uchwalenia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Dąbrowa Białostocka i wnosi o:

- 1) oddalenie skargi w całości
- 2) zasądzenie od Skarżącego na rzecz Organu kosztów postępowania według norm przepisanych

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 28 czerwca 2016 r. Rada Miejska w Dąbrowie Białostockiej podjęła uchwałę nr XVIII/111/16, w sprawie uchwalenia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Dąbrowa Białostocka.

Organ nadzoru w stosunku do powyższej uchwały nie wydał rozstrzygnięcia nadzorczego.

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Sokółce pismem z dnia 17 stycznia 2020 r. zaskarżył część przepisów zaskarżonej uchwały, a mianowicie § 2 ust. 1.1, § 4 ust. 1, ust. 2 i ust. 3 oraz § 19 ust. 6 Regulaminu, zarzucając naruszenie przepisów art. 7 Konstytucji RP, art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, § 118 w zw. z § 143 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” i wniósł o stwierdzenie nieważności uchwały w całości.

W ocenie organu skarga nie zasługuje na uwzględnienie, gdyż:

1. Przedmiotowa uchwała wprowadziła Regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Dąbrowa Białostocka. W uchwale w § 2 ust.1.1. wpisana została definicja pojęcia „właściciela nieruchomości” celem prawidłowego rozumienia adresatów i treści całego Regulaminu przez mieszkańców gminy. Zgodnie z § 143 w zw. z § 6 „Zasad techniki prawodawczej” na uchwałodawcę został nałożony obowiązek formułowania jej treści w sposób zrozumiały dla adresatów zawartych w nich norm, co jednoznacznie wyraża intencje prawodawcy. W konsekwencji biorąc pod uwagę fakt, iż chociażby pojęcie "właściciela nieruchomości" jest pojęciem wieloznacznym i mogącym być różnorako interpretowanym i jednocześnie fakt, iż znajomość definicji, którymi posługuje się ustawodawca w aktach wyższego rzędu niewątpliwie nie jest powszechna, zdefiniowanie niektórych pojęć używanych w regulaminie wydawanym na podstawie art. 4 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach jest zabiegiem ze wszech miar uzasadnionym i pożądanym. Nie można uznać jakoby posłużenie się zwrotami używanymi w ustawie lub odwołanie do nich mogło stanowić podstawę do stwierdzenia nieważności zaskarżonej uchwały.

2. Zapisy § 4 ust.1 Regulaminu przewidują, że właściciele nieruchomości mają obowiązek uprzątnięcia błota, śniegu, lodu z chodników położonych wzdłuż nieruchomości niezwłocznie po ich wystąpieniu oraz innych zanieczyszczeń w miarę powstających potrzeb. Uzupełnieniem tego zapisu są ust. 2 i 3 tego paragrafu przewidujące, że właściciele nieruchomości zobowiązani są do niezwłocznego usuwania stwarzających zagrożenie dla ludzi sopli i nawisów śniegu z rynien i dachów oraz w przypadku oblodzenia, część nieruchomości służących do użytku publicznego należy posypać piaskiem w celu zlikwidowania śliskości. Powyższe przepisy wprowadzone zostały przez Radę Miejską w celu zapewnienia bezpieczeństwa przechodniom. Powszechnie znanym faktem jest zagrożenie jakie stwarzają wiszące sople z dachów, rynien czy balkonów wysuniętych nad chodniki.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 11 grudnia 2019 r., sygn. akt: II SA/Ke 719/19 (LEX nr 2768431) stwierdził, że celem delegacji z art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. c ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach jest utrzymanie porządku rozumianego jako zabezpieczenie możliwości bezpiecznego poruszania się po chodnikach, w czym niewątpliwie mieści się również zapobieganie poślizgom. Określenie metod usuwania śliskości z chodników, a także sposobu postępowania z użytym do tego piaskiem stanowi logiczne dopełnienie omawianej regulacji, mieszczące się przy tym w oczywisty sposób w delegacji z art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. c ustawy (uprzątnięcie innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego).

3. Zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 6 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach regulamin określa szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe, mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku. Jak wynika z powyższej regulacji, po pierwsze, wbrew stanowisku, jakie prezentuje Skarżący, rada gminy na podstawie ustawowej delegacji może w regulaminie nałożyć na osoby utrzymujące zwierzęta domowe takie obowiązki, których nie nakłada na te osoby ustawa. W przeciwnym razie, gdyby uznać, że w regulaminie nie można nałożyć żadnych innych obowiązków niż te, które wynikają bezpośrednio z ustaw, należałoby dojść do wniosku, że przepis art. 4 ust. 2 pkt 6 ustawy jest "normą pustą". Dlatego też zarzut skargi, że nałożenie takiego obowiązku jest niedopuszczalne, gdyż jest bardziej restrykcyjne niż zakaz wynikający z art. 10a ust. 3 ustawy o ochronie zwierząt nie znajduje uzasadnienia. Takie stanowisko zajął Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach w wyroku z dnia 30 grudnia 2019 r., sygn. akt: II SA/Ke 778/19 (LEX nr 2767744). Jak wynika z art. 4 ust. 2 pkt 6 ustawy, nakładane na osoby utrzymujące zwierzęta domowe obowiązki mają mieć na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku. Wyprowadzanie psa na smyczy służy wszystkim tym celom. Zarówno stanowi ochronę przed zagrożeniem jak i uciążliwościami, nadto umożliwia ochronę przed zanieczyszczeniami. Nawet, jeśli pies nie stwarza realnego zagrożenia, to wyprowadzanie go bez smyczy może powodować uciążliwość dla innych osób, w tym małych dzieci znajdujących się na tym samym terenie, służącym do użytku publicznego.

Nie można także skutecznie zarzucać organowi przekroczenia zasady proporcjonalności przy nakładaniu tego obowiązku, czy też doprowadzania do działań niehumanitarnych wobec zwierząt. Nie jest bowiem możliwe w inny sposób osiągnięcie celu w postaci ochrony przed uciążliwościami dla innych osób korzystających z terenów przeznaczonych do wspólnego użytku oraz ochrony przed zanieczyszczeniem takich terenów, aniżeli prowadzenie psa na smyczy. Alternatywą byłoby w ogóle zakazanie wprowadzania psów na takie tereny, wówczas jednak zarzut nieproporcjonalności byłby jak najbardziej uzasadniony.

W związku z powyższym należy zauważyć, że żądanie Skarżącego stwierdzenia nieważności uchwały nr XVIII/111/16 Rady Miejskiej w Dąbrowie Białostockiej z dnia 28 czerwca 2016 r. jest zbyt daleko idące. Zastosowany przez Sąd środek ochrony powinien być bowiem proporcjonalny do wagi naruszenia prawa,

skutków jakie to naruszenie za sobą niesie czy relacji pomiędzy organem wydającym, a adresatem aktu. Ze względu na powyższe, ze względu na ewentualne stwierdzenie przez Sąd, że kwestionowana uchwała w niektórych paragrafach narusza prawo, winien on rozważyć wyłącznie stwierdzenie nieważności tych jej fragmentów, które naruszają prawo.

W tym stanie rzeczy wnoszę jak na wstępie.

Załączniki:

- 1) odpis odpowiedzi na skargę
- 2) uchwała nr XV/98/20 Rady Miejskiej w Dąbrowie Białostockiej z dnia 19 lutego 2020 r. w sprawie udzielenia odpowiedzi na skargę wniesioną do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku przez Prokuratora Rejonowego w Sokółce
- 3) uchwała nr XVIII/111/16 Rady Miejskiej w Dąbrowie Białostockiej z dnia 28 czerwca 2016 r. w sprawie uchwalenia regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Dąbrowa Białostocka